

Nr 388

Av herr **Magnusson** i Borås **m. fl.**, om statsbidrag för en estnisk ungdomsinstruktör.

(Lika lydande med motion nr 304 i Första kammaren)

Från och med år 1954 utgår statliga bidrag till ungdomsinstruktörer med uppgift att handleda ungdom i sociala frågor och främja en kulturellt betonad eller eljest för ungdom lämplig, aktiv fritidsverksamhet. Statsbidraget utgår till riksorganisation med ungdomsverksamhet med 3/4 av årslönen vartill kommer ersättning för resor och dagtraktamenten. Dessa bidrag är maximerade till 12 000 + 4 400 kronor eller sammanlagt 16 400 kronor per år. Förutsättningen för att erhålla sådant bidrag är bl. a. att organisationen omfattar minst 3 000 medlemmar. För närvarande är ett femtiotal sådana instruktörer anställda med statligt bidrag, men fler instruktörer är begärda av olika föreningar eller samarbetsorganisationer.

Vid tiden för världskrigets slut sökte sig mer än 20 000 estniska flyktingar till Sverige. Större delen av dessa har alltjämt verksamhet härstädes. Från estniskt ungdomsledarhåll har önskemål om en avlönad heltidsanställd instruktör upprepade gånger framställts, och frågan har diskuterats en längre tid i bl. a. estnisk press. Det sammanlagda antalet estniska ungdomar i Sverige är ungefär 3 000, av vilka flera inte är organiserade i estniska organisationer. Det finns således ingen estnisk organisation som uppfyller kravet att omfatta 3 000 medlemmar.

Med hänsyn till den roll organiserad estnisk ungdomsverksamhet kan spela för den estniska ungdomens anpassning i det svenska samhället förefaller inrättandet av en instruktörstjänst för estnisk ungdom väl motiverat även från svensk synpunkt. Det bör observeras att motsvarande syften knappast kan vinnas genom att man försöker förmå de estniska ungdomarna att delta i de svenska ungdomsorganisationernas arbete. Det värdefulla i den estniska organiserade ungdomsverksamheten ligger framför allt i att ungdomarna själva kan diskutera och bli medvetna om sina problem.

Den estniska ungdomsinstruktörens arbetsuppgift skulle huvudsakligen bestå i att i samarbete med befintliga estniska ungdomsorganisationer och om möjligt med de institutioner esterna själva skapat i Sverige stödja de estniska ungdomsorganisationernas verksamhet och söka kontakt med den s. k. »föreningslösa» estniska ungdomen. Instruktören skulle genom att besöka de olika orter där ester bor även bilda sig en uppfattning om de lokala förutsättningarna för organiserad verksamhet samt hålla kontakt

Bihang till riksdagens protokoll 1967. 4 saml. Nr 388—395

med de lokala ledarna. Vidare skulle till arbetsuppgifterna höra att utarbeta material för lokalt arbete och gruppverksamhet, hjälpa till med att granska och sammanställa rapporter för statsbidragsberättigad ungdomsverksamhet etc. Efter någon tids verksamhet borde förutsättningar finnas för att genom särskilda kurser utbilda estniska ungdomsledare på det lokala planet. Detta skulle bli en uppgift för instruktören liksom att förmå de lokala ledarna att hålla kontakt med motsvarande svenska sammanslutningar och helst även delta i de kurser för ledarutbildning som de svenska förbunden anordnar. Vidare bör instruktören följa utvecklingen på ungdomsverksamhetens område i Sverige i allmänhet och bland esterna i synnerhet samt föreslå åtgärder för att främja den estniska ungdomens sunda utveckling i linje med den estniska minoritetens och det svenska samhällets intressen.

Vi föreslår därför, att en särskild tjänst som estnisk ungdomsinstruktör inrättas enligt principerna för de hittillsvarande instruktörerna, d. v. s. att staten bidrar med 3/4 av lönen och en viss summa för resekostnader och traktamenten. Den genom allmänna val bland esterna i Sverige framkomna »Esternas representation i Sverige» förutsättes därvid åtaga sig att stå för återstoden av omkostnaderna för verksamheten samt att stå som huvudman för instruktörernas verksamhet.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte besluta att från anslaget till ungdomsorganisationernas centrala verksamhet bidrag skall utgå för en särskild tjänst som estnisk ungdomsinstruktör med tre fjärdedelar av lön jämte erforderliga rese- och traktamentskostnader, varvid »Esternas representation i Sverige» skall utgöra huvudman.

Stockholm den 25 januari 1967

Tage Magnusson (h) Nils Carlshamre (h) Filip W. Fridolfsson (h)
i Borås

Kurt Söderström (h) Folke Björkman (h) Leif Cassel (h)
